

nærmere Oplysning om. Oplysningen gaar i den Retning, at noget saadant ikke vil være muligt, og at man i ethvert Tilfælde med største Lethed vil kunne værne Prøvetageren mod ethvert som helst saadant Attentat fra Brændevinsbrændernes Side. Skulde det imidlertid vise sig, at man har taget fejl, at der dog kan finde en eller anden Paavirkning Sted, ser jeg ikke rettere, end at netop det, at man har givet en Bemyndigelse til Toldbestyrelsen til at tillade Anbringelsen, maa afgive en Garanti, idet Toldbestyrelsen selvfølgelig maa være opmærksom paa disse Forhold, og dersom den opdager en eller anden uberettiget Paavirkning af Maalet, vil sørge for, at en saadan Paavirkning for Fremtiden bliver umulig.

Jeg anbefaler varmt dette Lovforslag til det ærede Things Vedtagelse. Forholdet er jo som bekendt det, at idet Loven af 1887 gav de nu bestaaende Brænderier Ret til at vælge mellem de 2 Beskatningsmaader indtil 1892, saa satte man derved de større og velindrettede Brænderier i Stand til strax at vælge den Beskatningsmaade, der var den fordelagtigste for dem, medens derimod de mindre Brænderier, eller for at udtrykke det ganske korrekt, saadanne Brænderier, der efter deres daværende Indretning ikke vare i Stand til at anbringe en Produktmaaler, intet Valg havde, de maatte blive staaende ved den gamle Karrumsbeskatning og bleve altsaa forsaavidt uheldigere stillede end de andre. Det har jo viist sig i de forløbne Aar, at adskillige af de større Brænderier have fundet deres Fordel ved at blive staaende ved Karrumsbeskatningen, andre derimod ikke, og de ere da gaaede over til Produktbeskatningen som det fordelagtigste for dem, men de mindre Brænderier have ikke havt noget Valg, de have kun kunnet blive ved Karrumsbeskatningen. Denne Lov vil altsaa strax gjøre dem ligestillede med de større, idet de jo efter den frit kunne vælge mellem de to Beskatningsmaader, hvilken af dem de anse for den fordelagtigste, og dette vil, hvad der er det vigtigste, sætte dem i Stand til en større Virksomhed ud over 1892, selv om de efter hele deres Indretning ikke kunne indføre den almindelige Produktbeskatningsmaaler i deres Brænderier. Nu vil man jo kunne spørge: Ja, men haster det saa meget? Ja, ganske vist gjør det det, thi disse mindre Brænderier arbeide nu under det ikke ubetydelige Tryk, at de antage, at deres Tid er omme om 3 Aar. Jeg skulde dog formene, at det er et ganske væsentligt Tryk paa en Virksomhed, at den inden en bestemt Tid, forsaavidt da ikke

noget Lovforandring finder Sted, maa op-høre med sin Virksomhed. Det, at et Brænderi er afstaaet fra enhver Opfordring til at gaa fremad med Tiden, til at indføre Forbedringer og Forandringer, det, at det nødes til at blive staaende, fordi det veed, at det kun kan holde Livet til den Tid, og at dets Virksomhed efter den Tid er forbi, maa dog kunne kaldes et meget væsentligt Tryk. Jeg skal derfor gjentagende anbefale Lovforslaget til det ærede Things Velvillie.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Solm: Maa jeg tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til det Udvalg, som i sin Tid blev nedsat til at behandle den foregaaende Sag, paa Dagsordenen, og som for Diebliffet behandler de Andragender, der ere henviste til det.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgsbro): Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Tirsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om nogle Forandringer i den kriminelle Retspleie.

Mødet hævet Kl. 3.